

L'Aula

NOVETATS EDITORIALS

L'ODISSEA DE L'OLLIE

► **Aurora Ballester**
BAMBU

A partir de 9 anys

► En el regne secret de les joguines hi ha el seu codi i també la màgia de convertir-se en la joguina preferida d'un nen. L'Ollie és molt més que el nen preferit d'en Billy: és el seu millor amic. Per això, quan el rei pallasso Zozo i els seus esbirros segrestin l'Ollie, en Billy no dubtarà a emprendre l'aventura del rescat.

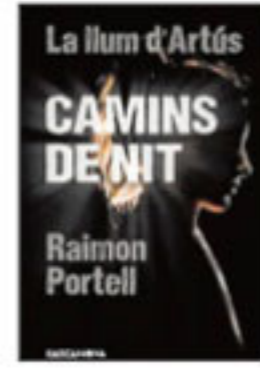

MIL FOTOS PER A UNA TOP MODEL

► **Tea Stilton**
ESTRELLA POLAR

A partir de 7 anys

► La directora de la revista *Ratvogue* imparteix classes de periodisme de moda per primera vegada a Ratford, on ensenya els secrets de la professió. Tea Stilton és periodista i es va llicenciar a la universitat de Ratford, a l'illa de les Balears, al nord de la dels Ratolins.

CAMINS DE NIT

► **Raimon Portell**
BARCANOVA

Literatura juvenil

► La Rut ha de fugir. De qui? Cap on? Per què? El lector sap el mateix que ella. Sap que no té cap altra opció, però no sap el motiu. Arrossega més incerteses que respostes. Els secrets fins i tot envolten aquells que ajuden la Rut, com el professor Argimon. Quin interès poden tenir en la noia els que la busquen?

INVERTIR ARA EN FORMACIÓ D'ADULTS TAMBÉ ÉS DEMÀ

Coral Cot

Membre del Moviment de Renovació Pedagògica de Girona

Com l'oblit de l'etapa 0-3 (de què parlava fa poc l'Albert López en aquest suplement), igualment lamentable és l'absència de la formació d'adults en els discursos i debats que es fan avui sobre innovació i educació. Presentarem aquí alguns arguments de la importància clau de la formació de persones adultes, en particular de la més bàsica.

Abans de res, tanmateix, convé remarcar la bona feina que es realitza des de molts centres de formació d'adults i nombrosos ajuntaments. Els professionals que es dediquen a la formació bàsica d'adults fa dècades que treballen sense llibres de text (de fet, no se n'editen massa), de manera global, comunicativa, significativa. Sense massa suport institucional, parteixen de les inquietuds dels alumnes i confeccionen o renoven ells mateixos el material didàctic que van necessitant, d'acord a les realitats canviants de

l'alumnat, de la societat.

També cal reconèixer la tasca altruista de molts voluntaris (a voltes, però, no sempre professionals) en alguns àmbits de l'educació d'adults com l'alfabetització i la iniciació a les llengües del país amb persones immigrades. Miren de cobrir, des d'entitats sense ànim de lucre, algunes necessitats a les quals l'Administració no dona prou resposta.

Dit això, considerem que convé regular tota aquesta benintencionada però desordenada feina que fan les entitats i ajuntaments en l'àmbit de la formació d'adults. Per altra part, és urgent ampliar i dotar de molts més recursos l'oferta formativa existent. Perquè, malgrat que la idea de l'aprenentatge al llarg de la vida ha anat calant, la realitat està molt lluny de fer possible que tothom tingui accés a anar-se formant per millorar llurs possibilitats a nivell laboral, el seu marc de relacions, la seva qualitat de vida.

Ara bé, cal invertir en formació

d'adults no només en favor dels individus sinó també en benefici col·lectiu. Volem un país més savi, més conscient, més preparat, més crític, amb més eines per ser protagonistes de la història, un poble prou cohesionat i fort per defensar la pau, eradicar la pobresa i tenir cura del planeta.

Paradoxalment, és vigent allò que Josep Pallach deia ja fa més de quaranta anys: que havíem d'aprendre a organitzar la convivència, a dialogar, a participar activament, perquè -afirmava- el destí d'un país es forja amb el treball i amb l'acció de cadascun dels seus ciutadans, i la democràcia és el millor mitjà per fer una societat de persones lliures i responsables. Així, tenint en compte que assistim a una certa crisi de la democràcia i que actualment bona part de la població de Catalunya prové d'estats poc o gens democràtics, necessitem una educació d'adults que també avui permeti a cadascú expressar llurs inquietuds, possibiliti el diàleg, conreï uns valors comuns i promogui la ciutadania activa.

Un altre gran motiu pel qual reclamem major dedicació d'esforços a aquest àmbit és el fet que molts adults som mares i pares, i que un significatiu percentatge

dels qui tenim fills en edat escolar no dominen el català ni l'alfabet. Guardem-nos de determinismes, però està prou estudiada la relació existent entre condicions familiars i èxit educatiu; sabem que, malauradament, la pobresa sovint es transmet de generació en generació.

Quan es parla d'entorns d'alta complexitat, no n'hi ha prou a assenyalar factors socioeconòmics o la diversitat cultural (aquesta és una riquesa!); l'analfabetisme és un factor ben rellevant. Com podran donar suport al procés escolar dels seus fills les persones sense experiència escolar pròpia? ... Que no saben què fan els alumnes a l'aula ni per què?... No comprenen les circulars ni el contingut de les reunions on se'ls ho explica? Uns pares que ignoren el català, sabran establir amb els mestres la comunicació que tan reconfortaria els infants? Aconseguiran promoure hàbits de lectura i d'estudi uns progenitors que no sàpiguen

llegir? Com podran valorar el treball dels mestres, l'esforç que realitzen, si el desconeixen?

La resposta a tantes preguntes és clara: formació, formació bàsica. Cal facilitar-la, motivar-ne la demanda, assegurar que tothom hi pot accedir amb una oferta atractiva de cursos i tallers en formats i horaris diversos, descentralitzada si s'escau (per què no ubicar-ne als centres de primària i de secundària?)... I goso plantejar una qüestió polèmica: en última instància, no s'hauria de considerar un deure, de pares i mares, fer una mínima formació si no disposen de les competències més bàsiques?

Treballar per l'equitat a l'Educació Infantil, la Primària i la Secundària vol dir remoure els obstacles que dificulten l'èxit educatiu de cada alumne. I la manca de formació bàsica dels adults de la família pot ser-ne un. Per això reclamem també que s'estableixi coordinació entre centres de formació d'adults i centres d'altres etapes. És prou important com per treballar-hi plegats.

Només eradicant l'analfabetisme i promovent el saber aconseguirem el país fort i just que desitgem per al nostre demà i el dels nostres fills.

«Treballar per l'equitat a l'Educació Infantil, la Primària i la Secundària vol dir remoure els obstacles que dificulten l'èxit educatiu»

Promoció de l'art en l'educació en dues escoles del Ripollès

► Participen en el programa Art i Escola, amb 31 centres més d'Osona, Moianès, Vallès Oriental, Bages i Solsonès

DDG GIRONA

■ La presentació dels projectes del programa Art i Escola, dedicat a promoure l'ensenyament de l'art, ha reunit 29 dels 31 centres educatius que hi participen aquest curs. En total, prop de 2.000 escolars van assistir a les diferents exposicions que es van realitzar durant tres dies a la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya.

El programa ha comptat amb una adhesió de 31 centres i la participació de prop de 3.300 alumnes d'educació Infantil, Primària i Secundària, la majoria d'Osona, però també del Ripollès, Moianès, Vallès Oriental, Bages i Solsonès. L'Escola d'Educació Especial Ramon Suriñach i l'escola Tomàs Reguer, de Ripoll, van ser la participació gironina.

Durant les presentacions, els alumnes van tenir uns 10 minuts per explicar a altres escolars «l'experiència viscuda durant la realització de cada projecte», com va comentar des d'ACVic Centre d'Arts Contemporànies. També es va fer una trobada al professorat.

La presentació del projecte per part de les dues escoles del Ripollès que hi han participat. ACVIC